

ԿՈՄԻՏԱՍԸ ՍՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏՈՒՄ

Այդ օրը Ստեփանակերտի հայկական սեփական զրամատիկական թատրոնի դռները բացվեցին Կոմիտասի համար: Մի տարուց ավելի այստեղ ոչ մի միջոցառում չկազմակերպվեց: Թատրոնի դռները շարունակ փակ էին: Եվ ահա քաղաքի հասարակայնությունը հավաքվեց նշելու անմահ Կոմիտասի հորելյանը:

Դահլիճը լեփ-լեցուն էր: Այստեղ էին կուսակցական, խորհրդային դեկավար աշխատողներ, Առնա-նորդ, գերաշնորհ Տ. Պարզև սրբազան Մարտիրոսյանը՝ բեմի մի

խումբ նոգեռականներով, Բաղաբի աշխատավորական կուլեկտիվների ներկայացուցիչներ:

Առնային Ղարաբաղի երգահանների միության կազմակերպության նախագահ, Կոմիտասի անվան երաժշտական դպրոցի տնօրեն էդվարդ Ղազարյանցը հակիրճ խոսք ասաց Կոմիտասի մասին, այն զուգակցելով այսօր-

վա արցախյան շարժման հետ: Դահլիճում զոզանջում են Եկեղեցական զանգերը, դանդաղ բացվում է վարագույրը: Վարագույրի բացման հետ հանգչում են դահլիճի լույսերը: Բեմում մեմերի լույսի տակ Եկեղեցական կամարն է, իսկ վերևում՝ Կոմիտասի մեծադիր դիմանկարը: Թատերականացված պատկերներով, Կոմիտասի կյանքն ամփոփող տեխնիկով, կոմիտասյան երգով, մեղեդիներով ընթացավ երեկոն: Հնչում էր Կոմիտասի երգը՝ Կոմիտասի կատարմամբ: Այնուհետև

հանդես եկան Սայաթ-Նովայի անվան երաժշտական ուսումնարանի ուսուցիչներ, դուդուկահար Դերենիկ Մելիքյանը, երգչուհի Լուսինե Աղաջանյանը, բառահար Լևոն Սարգսյանը, Հայֆիլհարմոնիայի մենակատարուհի Քամար Հարությունյանը և ուրիշներ: Երեկոն եզրափակեց Արցախյան բեմի «Դանձասար» երգչախումբը, որ կատարեց Կոմիտասյան պատարագներ:

Լ. ՄԿՐՏՉՅԱՆ
(Մեր սեփ. թղթ.)